

Uzasadnienie

Podatki i opłaty lokalne stanowią dochody własne gminy. Podstawowym ich źródłem jest podatek od nieruchomości. Zgodnie z ustawą z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, kompetencje do ustalania wysokości stawek tego podatku posiada Rada Gminy, z tym że nie mogą one przekroczyć stawek określanych corocznie przez Ministra Finansów. Określone w art. 5 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, górne granice stawek kwotowych, obowiązujące w danym roku podatkowym ulegają corocznie zmianie na następny rok podatkowy w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszego półrocza roku, w którym stawki ulegają zmianie, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza ich wysokość, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, na każdy rok podatkowy z uwzględnieniem ww. zasady.

Zgodnie z komunikatem Prezesa GUS z dnia 13.07.2018 r., opublikowanym w Monitorze Polskim z dnia 17.07.2018 r. poz. 702, wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w pierwszym półroczu 2018 r. w stosunku do pierwszego półrocza 2017 r. wyniósł 101,6% (wzrost cen o 1,6 %). Górne granice stawek kwotowych w podatku od nieruchomości na 2019 rok zostały ogłoszone w Monitorze Polskim z dnia 3 sierpnia 2018 r. poz. 745.

W porównaniu z rokiem 2018 uległy podwyższeniu maksymalne stawki opodatkowania podatkiem od nieruchomości dla wszystkich kategorii przedmiotów opodatkowania poza budowlami.

W projektowanej uchwale przewiduje się wysokość stawek na poziomie maksymalnym określonym w obwieszczeniu Ministra Finansów w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych na rok 2019, z wyjątkiem dwóch preferencyjnych stawek (§1 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz §1 ust. 2 pkt 3 lit. b uchwały).

W szczególności oznaczać to będzie wzrost stawek o 2 gr dla gruntów pozostałych (zmiana z 0,47 zł na 0,49 zł), natomiast o 4 gr dla gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej (zmiana z 0,89 zł na 0,93 zł) oraz budynków mieszkalnych (zmiana z 0,75 zł na 0,79 zł). Najwyższa stawka dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wzrośnie o 81 gr (zmiana z 22,66 zł do 23,47 zł).

Wzrost stawek dla przedmiotów opodatkowania związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej uzasadniony jest charakterem nieruchomości, które służą celom gospodarczym, a przez to są istotnym składnikiem każdego przedsiębiorstwa, które ukierunkowane jest na generowanie zysków. Opodatkowanie tych nieruchomości pozwala Miastu tworzyć dogodne warunki do prowadzenia i rozwijania działalności w szerokim wymiarze. Zastosowanie stawek w granicach określonych przez Ministra Finansów uzasadnione jest ponadto pozycją Wrocławia w regionie oraz w kraju jako miejsca skupiającego szeroki przekrój rodzajów działalności co w połączeniu z innymi czynnikami czyni z Miasta ośrodek o charakterze metropolitalnym. Nie bez znaczenia pozostaje także fakt, że Miasto od wielu lat oferuje przedsiębiorcom w zakresie opodatkowania ich nieruchomości wymierne wsparcie w postaci zwolnień podatkowych w ramach programów pomocowych.

Preferencyjne stawki podatku od nieruchomości zastosowano dla:

- gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, położonych na terenach osiedli mieszkaniowych i oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków symbolem „dr”, zapewniających dostęp do budynków mieszkalnych - w wysokości 0,49 zł (tak jak dla gruntów pozostałych),
- budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, stanowiących drogi wewnętrzne lub ich części, położone na terenach osiedli mieszkaniowych, zapewniających dostęp do budynków mieszkalnych – w wysokości 0,01% wartości.

Jednocześnie w uchwale doprecyzowano przepis, który definiował pomoc publiczną w przypadkach stosowania stawek podatkowych przewidzianych dla budowli i gruntów, na których znajdowały się drogi służące korzystaniu z budynków mieszkalnych.